

2018
рік
в Україні

2018 рік в Україні.

Дніпро. Літограф. - 120 стор. Іл.

* * *

В цьому календарі ми зібрали ювілеї тільки тих українських святих, діячів, героїв, провідників, вчених, письменників, художників, поетів та ін., яким вже виповнилось 100 і більше років. Постає само по собі питання: “А коли і тобі сповниться сто літ, якою буде твоя Україна? Якою вона стане, дякуючи тобі, твоїй праці, твоїй творчості, твоєму подвигу? Свободною, доброю, радісною? Такою?”

Свята подяка тобі за це! За таку Майбутню Нашу Україну!

Дніпро ЇВАНІВСЬКЕ 2018

ISBN:

Видавництво “Навіки”

© Василь Пишний

2018
рік
в Україні

* * *

А хто ближній твій?

Для мене - це мій настоятель о. Василь! У цьому році йому виповнюється півтора ювілеї :-)
($50+25=75$ років!) Я поряд з ним пів-свого життя. З радістю присвячую другу половину свого життя Йому!

А цей рік для самого себе я вирішив назвати Роком Послуху Божого. Адже святість не тільки на небі, чи у Мінеї... Вона скрізь і поряд! Помічайте, збирайте і примножуйте Її, щоб нашими добрими справами, чеснотами продовжувався Календар під назвою “Шлях України до Бога”!

священик Володимир Дерев'янка

Ювілеї 2018 року

1155 років слов'янської азбуки

1030 років **Хрещення** **Русі-України** (988)

905 років “Повісті временних літ” (1113)

765 років від дня коронації Данила Галицького (1253)

535 років (1483) з часу видання латинською мовою першої відомої друкованої книги «Прогностична оцінка поточного 1483 року», написаної українцем Юрієм Котермаком (Дрогобичем)

445 років (1573) з часу заснування Іваном Федоровичем друкарні у Львові

440 років (1578) з початку спорудження каплиці Трьох Святителів у Львові

440 років від дня народження Касіяна Саковича (1578-1647), церковного діяча, письменника, полеміста

410 років (1608) з часу відкриття Львівської єзуїтської колегії

370 років Жовтоводської битви

370 років Корсунської битви

250 років від початку Коліївщини
в Україні

185 років (1833) з часу створення
у Львові «Руської трійці» –
літературного гуртка прогресивної
молоді на чолі з Маркіяном
Шашкевичем

180 років з часу спорудження
(1838) церкви в селі Маткові
Турківського р-ну – видатної
пам'ятки бойківської архітектури,
занесеної у список світової
спадщини ЮНЕСКО

165 років (1853) тому у
львівській аптеці Петра Міколяша
«Під золотою зіркою» (нині – вул.
Коперніка, 1) засвітилася перша
в світі гасова (нафтова) лампа,
винайдена фармацевтом Ігнатієм
Лукасевичем

155 років тому (1863) Пантелеймон
Куліш потай привіз до Львова вірш
П. Чубинського «Ще не вмерла
України ні слава, ні воля...» і

передав Павліну Свенціцькому. Вперше вірш був опублікований у львівському журналі «Мета»

155 років від дня народження Івана Білинського (1863-1934), освітнього і громадсько-політичного діяча УНДО, організатора національного відродження на Жидачівщині

155 років від дня народження Володимира Вернадського

145 років НТШ

135 років з дня смерті Володимира Барвінського (1850-1883)

130 років від дня народження Трифона Яніва (1888-1920), військового діяча, генерал-хорунжого армії УНР, добровольця Легіону УСС

125 років із дня смерті Івана Манжури (1851-1893)

120 років від дня народження Степана Нижанківського (1898-1931), політичного діяча, члена УВО, ОУН, старшини УГА

120 років від дня народження
та 25 років з дня упокоєння
Святійшого Патріарха Київського і
всієї України Мстислава (10.4.1898-
11.6.1993)

100 років від дня проголошення
ЗУНР (1918)

100 років з часу проведення
Катеринославського екстреного
з'їзду духовенства і мирян. Висновок
з'їзду: "Українська Церква має всі
канонічні й історичні підстави
стати незалежною". (10-17 травня
1918 р.)

100 років битви під Крутами
(1918)

100 років з дня розстрілу
більшовиками митрополита
Київського і Галицького Володимира
(Богоявленського) (1848 - 25 січня
1918)

100 років з дня смерті Івана
Пулую (1845-1918)

100 років з часу проведення
Всеукраїнського Собору 1918 р.
Собор здійснив орг. оформлення

Української Автокефальної
Православної Церкви – УАПЦ.
Собор прийняв “Канони Української
Православної Церкви”

100 років звільнення Криму від
більшовиків (1918)

90 років (1928-1929) з часу
відкриття у Львові Андреем
Шептицьким Греко-католицької
Богословської академії

44-та річниця скасування
рабовласництва в Україні! 26.12.1974
року, в окупованій московитами
Україні, постановою совміна ССРСР
№677, дозволено видавати паспорти
українцям, колгоспникам

40 років тому (1978) побачив
світ «Інформаційний бюлетень»
Української Гельсінської групи

Держава Зелений Клин або
Далекосхідна Українська Республіка
існувала (1917-1922) на теренах
південної частини Далекого Сходу,
площа близько 1 млн км².

**Перша Конституція Пилипа
Орлика (1710)**

Січень

* * *

*Впало перо
Світової Зірниці
кинулась я до нього
Пташечка пурхнула з рук
Бач яке диво
Бач яке диво
співає
З Святим Різдвом Тебе вітає
Раїса ЛИША*

Ти знайшов... спитав якось мене дід... коли я вже пустився в мандри своїми і чужими землями, і випадком, на день, залетів додому... Що знайшов... я вже знав, що дід просто так нічого не питає... Ну... те, за чим горнеш світами... Ти ж нишпориш по всяким закапелкам... лізеш у всяку дірку... То ж з метою... не просто так... Ми помовчали... Я не знав... що відповісти... Направду, до цього моменту... і не думав, для чого мені ті путівці... і куди я ними чимчигаю... Не дивився на компас... Як несло... так і правив... І чи я правив... а чи доля... То нічого... продовжив дід... Встав... пішов в столярку... і вернув звідти з пляшкою коньяку, яку я ненароком втрапив там ще в малому віці... Запам'яталась синя наліпка... Це була та пляшка... Дід дістав з полиці два келишкі... поставив все на стіл... і обережно присів на своє звичне місце біля дверей... А Ви... порушив я мовчання... Ви знайшли... Він подивився на мене своїми вицвілими від часу і, зболеними від скрут, сірими очима... І я побачив в тих очах знайому посмішку людини... що, попри всі локації

знедоленості, спромоглася досягнути велику таємницю смислів буття... Щось знайшов... а щось ні... Шукав завше... А набралось небагато... Так... тільки те... без чого жити неможливо... І без чого неможливо... Без віри в свою погрішимість... Як то... Бачиш... людині завше видається... що, як би вона не блазнювала, як би не лінилась, а хтось споконвіку їй винний... як не купу грошей, то гарну долю... Тому, що у сусіда те є... а в неї - нема... А по тому... точить інне... Хай би і в сусіда не було... а чи нехай би... й згоріло... Такий от черв'як невгомний... духовна сверблячка... І, як, навіть, людей не буде... то винного знайти легко... Хто тебе створив... Той і відповідає за твою нетяму... Не ти... а Він... А там угледів... що й жінка в того ліпша... чи... в тої... чоловік путящий... А в тебе крутом ковбаня... І так все життя... І, чим старший... тим нестерпніший... Все ж можу... а не йде... А він пробував... шукати... спитав я... Ага.... зрадів дід... Ні... бо нащо... Він же не втямив... що **мудрий лізе в себе...** Неприємне те діло, сам знаєш... розглядати своє дрантя... Ліпше на чуже кивати... Тільки від того кивання тобі

ліпше не буде... І вини на тому... кого ти осудиш... часто нема... Бо звідки ти знаєш, що в нього на серці... Важко навчити себе вдовольнятися тим, що маєш... Це при тому, що ти для статків приклав зусилля... вивчив ремесло... і тверезо оцінив свої сили... А, як, напrawdę, не йде... вставив я... Скільки рудокоп переверне землі... допоки віднайде золоте зернятко... А ти раз копнув... два копнув... і здувся... Копай далі... І знайдеш... Яке тобі діло до того... що комусь з першого разу золотий самородок дістався... Твій тебе чекає... А де Ваш, діду... спитав я по хвилі мовчання... Ваш знайшовся... Мій... Мій перекотився на твою дорогу... Знайдеш свій... то він і мій буде... Як то... А з часом второпаєш... Дід відкоркував пляшку... налив в келішки... Спершу зрозумій... куди біжиш... чого шукаєш... і хто ти... Шукай відповіді на свої негаразди... в собі... **Бо ти сієш... тобі й жати...** А спідмогне хто... подякуй... бо яке йому діло до твоїх жнив... Якби тебе не закрутило... в яку б переверть світу ти не втрапив... живи правдою... роби діло... і буде тобі... Хай при кінці життя... А таки буде...

Юрій Nagulko

1 Понеділок

Прп. Іллі Муромця, Києво-Печерського

Яков Невестюк (150 р. від д.н.)

Михайло Атаманюк (130 р. від д.н.)

Адольф Бек (155 р. від д.н.)

Осип Демчук (130 р. від д.н.)

2 Вівторок

Прп. Ігнатія

Микола Кондратьєв (130 р. від д.н.)

3 Середа

Свт. Петра. Мц. Юліанії

Микола Богданов (180 р. від д.н.)

Микола Чернявський (150 р. від д.н.)

Євген Пеленський (110 р. від д.н.)

Сергій Чуприна (30 р. від д.н.)

4 Четвер

Вмц. Анастасії

6 Субота

Різдвяний святвечір

Прмцц. Євгенії, Клавдії

Євгенія Прибильська (140 р. від д.н.)

Володимир Водяницький (125 р. від д.н.)

Павло Кармалюк (110 р. від д.н.)

Василь Стус (1938-1985) (80 р. від д.н.),

репресований. Герой України

7 Неділя

Різдво

Ганна Борисо-Глібська (150 р. від д.н.)

Корнило Дзержик (130 р. від д.н.)

8 Понеділок

Собор Богородиці

Володимир Старосольський (140 р. від д.н.)

Гнат Юра (130 р. від д.н.)

Володимир Груден (125 р. від д.н.)

Зота Некрасова (110 р. від д.н.)

9 Вівторок

Ап. Стефана

Олександр Цинкаловський (120 р. від д.н.)

10 Середа

Григорій Воробкевич (180 р. від д.н.)

11 Четвер

Прп. Іова Манявського. Прп. Фадея

Василь Нагірний (170 р. від д.н.)

Осип Янів (150 р. від д.н.).

Петро Ванченко (120 р. від д.н.)

Ананій Лебідь (120 р. від д.н.)

Яр Славутич (100 р. від д.н.)

12 П'ятниця

Прп. Феодори

День українського політв'язня

Василь Пачовський (140 р. від д.н.)

13 Субота

Прп. Меланії

Аполлон Скальковський (210 р. від д.н.)

Леонард Страшинський (190 р. від д.н.)

Лев Крамаренко (130 р. від д.н.)

Ігор Тришевський (100 р. від д.н.)

14 Неділя

Свт. Василя Великого. Свт. Петра
Могили, св. Емілії

Федір Вільний (110 р. від д.н.)

Василь Конапацький (100 р. від д.н.)

15 Понеділок

Прп. Серафима Саровського

Володимир Черников (100 р. від д.н.)

16 Вівторок

Ольга Грушевська (140 р. від д.н.)

Яков Мелешко (120 р. від д.н.)

17 Середа

Григорій Синиця (110 р. від д.н.)

Василь Швець (100 р. від д.н.)

18 Четвер

Хрещенський святвечір

Прп. Апполінарії

Іван Стрельбицький (190 р. від д.н.)

Олександр Шайбле (140 р. від д.н.)

19 П'ятниця

Богоявлення. Йордан

Олександр Яценко (120 р. від д.н.)

Іван Федевич (135 р. від д.н.)

Омелян Масляк (125 р. від д.н.),

політв'язень більшовицьких таборів

40-й день, як в Бозі спочила

Любов Семенівна Овдієнко

20 Субота

Собор Предтечі Іоанна

Омелян Качайло (125 р. від д.н.)

Олександр Шалімов (100 р. від д.н.)

21 Неділя

Прп. Григорія

22 Понеділок

Мц. Василіси

День Соборності України

100 років УНР

24 Середа

Прп. Феодосія

Григорій Коваленко (150 р. від д.н.)

Остап Нижанківський (155 р. від д.н.)

25 Четвер

Тетянин день

Григорій Огійчук (125 р. від д.н.)
Орест Кузьма (125 р. від д.н.)
Вольф Торчинський (110 р. від д.н.)
Іван Багенський (135 р. від д.н.)

27 Субота

Рівноап. Ніни

Олександр Стіліануді (150 р. від д.н.)
Борис Чернишов (130 р. від д.н.)

28 Неділя

Митаря та Фарисея

Павло Горілій (110 р. від д.н.)
Лариса Руденко (100 р. від д.н.)

29 Понеділок

Седмиця загальна. Посту немає
День пам'яті героїв Крут (1918)
Антон Васютинський (160 р. від д.н.)

30 Вівторок

Прп. Атонія

Вячеслав Будзиновський (150 р. від д.н.)
Віра Гужова (120 р. від д.н.)
Василь Лісняк (110 р. від д.н.)
Петро Богач (100 р. від д.н.)

31 Середа

Свт. Афанасія та Кирила

Дмитро Переверзів (150 р. від д.н.)
100 років з дня смерті Івана Пулюя (1845-1918)

* * *

Сто років як сконала Січ.
Сибір. І соловецькі келії.
І глупа облягає ніч
пекельний край і крик пекельний.

Сто років мучених надій,
і сподівань, і вір, і крові
синів, що за любов тавровані,
сто серць, як сто палахкотінь.

Та виростають з личаків,
із шаровар, з курної хати
раби зростають до синів
своєї України-матері.

Ти вже не згинеш, ти двожилава,
земля, рабована віками,
і не скарать тебе душителям
сибірами і соловками.

І радісним буремним громом
спадають з неба блискавиці,
Тарасові провісні птиці —
слова шугають над Дніпром.

Василь Стус

Лютий

Що є домом для кожного з нас... Чому так ностальгічно... трепетно ми згадуєм терени... звідки вийшли в світ... Дім... де материнська ласка і батьківська опіка потиху ставили нас людиною... виховували душу... кріпили тіло... Двір... вулицю... ліс... поле... що дали нам перше пізнання довкілля... таке глибоке, що та неймовірна шир просторів і часу, яка згодом розкинеться в нашій серці завдяки мандрам... знайомствам... подорожам, стане лише черговими книгами в нашій духовній бібліотеці... А вічною БІБЛІЄЮ... еталоном, міркою всього... навіки лишиться... первородний дитячий дотик до світу... Перша біль... Перша радість... Перше кохання... Школа... Чому на чужині... і що, власне, є чужиною... бо земля кругла... і куди нам з неї дітись... ми солодко маримо запахами, кольорами, абрисами дитячих і юнацьких спостережень... Ніби й забутих... але, як виявляється... довіку вкарбованих в наші серця невидимою рукою... По часі, мала батьківщина зросте до ВЕЛИКОЇ... Попервах це будуть сусідні села і містечка... затім... нові міста, куди тебе братимуть батьки... чи дід... чи бабуса... І диво в тому... що весь той калейдоскоп місцин сплавиться в твоїм серці в єдину безкраю ТВОЮ ЗЕМЛЮ... Твоє духовне... душевне і фізичне королівство... Таємне тавро... родове... бо в тебе не буде іншого земного народження... інших батьків... і, з тим, іншого володіння... Хіба... мара... міраж... сон... Там... за небокраєм...

якщо, твій вихляючий, шлях поведе тебе тими просторами, де говорять іншими мовами... ти завше лишишся чужинцем... Нехай як гарно до тебе там будуть ставитись... нехай як тебе будуть плекати і тішити... Чого б ти там не досяг... Ти чужинець... І те видіння дитинства... перша сльоза... що впала на землю, де закопали твій пуп, ніколи тебе не полишить... і потиху буде згасати в твоїх дітях... внуках... допоки не згине в чужих генах навік... Трапляється... і густо... що ми утотожнюємо рідні терени... наші малечі прозріння і відкриття... з владою... З вивихами людської моралі... яка досягла панування... Е... казав мені дід... ті підуть... як і прийшли... А все оце... він чомусь підіймав очі до неба... навік в тобі... і з тобою... Нікому не відкривай своє серце... і не ворогуй з пришлим, якщо він мирний... і воліє вrostи в цю землю поряд з тобою... А як я буду знати... що він мирний... Час проявить людину... Йому важко... бо чужина... і своє його ніколи не відпустить... але... як є потуги... допомагай... Кожен раз... вертаючи додому... я стаю іншим... чи може то коротке повернення в ту дитячу щирість... яка з роками лягла в самі глибини мого єства... І так рідко постає... і стає... мною знову... Я знов вернув додому... В землю трипільців... амазонок... скіфів... сарматів... готів... антів... слов'ян... литвинів... козаків... і безлічі інших... що стали різнобарвним... різноконфесійним... але одним світом... Україною... Якій нікому не треба доказувати свого існування... Бо ми є...

Юрій Nagulko

1 Четвер

Прп. Макарія. Свт. Арсенія

2 П'ятниця

Прп. Євфимія

Євген Єрмаков (150 р. від д.н.)

Тимофій Бордуляк (155 р. від д.н.)

3 Субота

Прп. Максима. Мц. Євгенія

Климентина Попович (155 р. від д.н.)

Любов Забашта (100 р. від д.н.)

135 років з дня смерті Володимира
Барвінського (1850-1883)

4 Неділя про блудного сина

Ап. Тимофія

Ібрагім Літинський (110 р. від д.н.)

5 Понеділок

Седмиця м'ясопусна

Микола Медзвецький (150 р. від д.н.)

Григорій Закаляк (110 р. від д.н.)

Клим Трохименко (120 р. від д.н.)

Олекса Горбач (100 р. від д.н.)

6 Вівторок

Прп. Ксенії

Михайло Масло (100 р. від д.н.)

7 Середа

Свт. Григорія Богослова

9 П'ятниця

Свт. Іоанна Золотоустого

Ганна Дмитерко-Ратич (125 р. від д.н.)

10 Субота поминальна

11 Неділя про Страшний Суд

Щмч. Ігнатія Богоносця

12 Понеділок

Седмиця масляна

Трьох Святителів

Василь Штернберг (200 р. від д.н.)

13 Вівторок

Свт. Микити

Микола Вербицький (175 р. від д.н.)

Петро Волинський (125 р. від д.н.)

14 Середа

Лев Тарасевич (150 р. від д.н.)

Михайло Стефанович (120 р. від д.н.)

Петро Шелест (110 р. від д.н.)

Володимир Зуєв (100 р. від д.н.)

Ізидор Пасічинський (165 р. від д.н.)

15 Четвер

Стрітєння

Альфред Окснер (120 р. від д.н.)

Григорій Самсонов (100 р. від д.н.)

Тетяна Глазунова (60 р. від д.н.)

16 П'ятниця

Правв. Симеона і Анни

Анастасія Левицька (120 р. від д.н.)

17 Субота

Всіх преподобних

Дарія Віконська (125 р. від д.н.)

Олекса Влизько (110 р. від д.н.),
страчений більшовиками 1934 р.

18 Неділя сиропусна, прощена

Свт. Феодосія

Заговини на Великий піст

Федір Міщенко (170 р. від д.н.)

Олексій Артамонов (100 р. від д.н.)

19 Понеділок

Початок Великого посту

20 Вівторок

День Героїв Небесної Сотні

Василь Барвінський (130 р. від д.н.)

Лука Калиниченко (120 р. від д.н.)

Марія Пригара (110 р. від д.н.)

21 Середа

Міжнародний день рідної мови

Антон Княжинський (125 р. від д.н.)

22 Четвер

Прп. Панкратія

Іван Буше (110 р. від д.н.)

Василь Головатий (110 р. від д.н.)

23 П'ятниця

Прп. Прохора. Мц. Валентини

Василь Капніст (260 р. від д.н.)

24 Субота

Вмч. Феодора Тирона

25 Неділя торжества православ'я

Свт. Олексія

Д.н. (1871) Лесі Українки

26 Понеділок

Блгв. кн. Костянтина Острозького.

Прпп. Зої і Світлани

Початок війни (2014 р.) Росії проти України

27 Вівторок

Блгв. кн. Михаїла Чернігівського

Олександр Зноско-Боровський (110 р. від д.н.)

28 Середа

Прп. Пафнутія

Юрій Жилка (120 р. від д.н.)

Ми – твої, Україно, діти –
 козацького роду...
Хай у єдності розквітне
 злагода народу!
Хай Господь дарує мудрість
 і щасливу долю.
Прославляймо України прапор,
 мир і волю...

Прислів:

Слава, слава Україні! –
заспіваймо, браття,
І єднаймося для миру,
злагоди, завзяття.
Слава, слава Україні –
мирній, працьовитій!
Ще Вкраїна наша стане
кращою у світі.

Прославляймо не словами
прапор України,
А звитягами у праці,
справами своїми...
Хай держава наша стане
раєм для Людини!
Розіллється в світі слава –
слава Україні.

Приспів.

Микола Вербицький

Березень

Наскільки можна довіряти людям... якось спитав я у діда... Зовсім не можна... відповів він, не відриваючись від столярної роботи... Як то... зовсім... Нікому... Ага... Нікому... І вам... І мені... Але ж ви ніколи нікого не дурили... Не дунив... погодився дід, відкладаючи, нарешті, фуганок... То чого так... Не знаю, чи згодиться тобі... От дивись... Якщо ти комусь звіриш найпотаємніше... або навіть і не дуже глибинне... то, тим самим, ти людину наражаєш на небезпеку... Тобі здається, що ти надійно ховаєш від світу скарб... чи під спудом хорониш те, що може тебе зганьбити... а знає про це лише один чоловік... У людей якась хвороблива тяга до сповіді... хоча б комусь вивернути на голову свій духовний мотлох... Не в тому місці... де це виказується... а обов'язково комусь з людей... Хай, скажемо, у того чоловіка немає мовної сверблячки... Він нікому нічого не розголосить... Але... чи є гарантія... що якимсь іншим чином твоє потаємне не впливе на світ... Є сотні можливостей... І впливло... А знає один... Негарна ситуація... Це, коли твій повірений людина порядна... Той, хто довіряє ближньому таємницю... заздалегідь наражає друга

на спокусу... Хіба не можна мати вірної
дружби без таких сповідей... Ти покладешся
на когось, а він не потягне... не виручить...
не по його силі... І тобі гірко... і йому біда...
Інше діло... якщо твій ближній оступився...
на рівній дорозі... чи спокусився на щось
твоє... Але покався... Пробачай завше... і з
серця ту образу викинь на роздоріжжя ... І
ніколи йому не згадуй... Це непросто... але
іншого немає... Бо й ти грішиш... Може, й
більше... А як же без довіри жити... питав
я... Просто... Жити... Твоє діло... служити
іншим... От і служи... Допомагай... чим
можеш... Тільки не старайся допомагати
там... де твоїх сил не старчить... Це, як,
тобі малому, велетня... чоловіка тягти з
криниці... Сил старчить на метрів десять...
а, по тому, собі руки урвеш... і чоловік
той впаде насмерть... на дно... Не можеш
сам... позови підмогу... Роби так завше...
Не геройствуй... Ти ж робиш все не для
того, щоб тебе хтось похвалив... **Мудрий
творить добро нишком...** Дурень всі груди
завішає липовими медальками... ніби він
дзеркало, в яке всі повинні зазирнути...
Будь мудрим... Нікому не довіряй своїх
таємниць... а, як трапиться чужа, бережи...
як власне око...

Юрій Nagulko

1 Четвер

Іван Кроненберг (230 р. від д.н.)

Павло Тутковський (160 р. від д.н.)

2 П'ятниця

Прп. Федора. Прав. Маріамни

Лев Мацієвич (175 р. від д.н.)

3 Субота поминальна

Олександр Нікольський (160 р. від д.н.)

Наталена Королева (130 р. від д.н.)

Левко Чикаленко (130 р. від д.н.)

Іван Юхно (100 р. від д.н.)

4 Неділя 2-га Вел. посту

Свт. Григорія Палами

Собор прпп. Києво-Печерських

5 Понеділок

3-тя седмиця Вел. посту

Блгв. Ярослава Мудрого, кн. Київського

Прп. Льва

6 Вівторок

Прп. Тимофія

Теодор Біленький (160 р. від д.н.)

7 Середа

Меланія Нежанківська (120 р. від д.н.)

8 Четвер

Сщмч. Полікарпа

Олександр Статива (120 р. від д.н.)

Михайло Тіц (120 р. від д.н.)

Анатолій Широков (110 р. від д.н.)

9 П'ятниця

204 р. від Д.н. Тараса Шевченка

9-10 березня Шевченківські дні

Тарас Боровець (110 р. від д.н.)

10 Субота поминальна

Авраам Мілецький (100 р. від д.н.)

11 Неділя 3-тя Вел. посту,

Хрестопоклонна

Олександр Ягно (170 р. від д.н.)

Василь Чечвянський (130 р. від д.н.),
розстріляний більшовиками в 1938 р.

Василь Бобинський (120 р. від д.н.)
розстріляний більшовиками 8 січня 1938

12 Понеділок

Прп. Тита

4-та седмиця Вел. посту

Володимир Вернадський (155 р. від д.н.)

Єлизавета Озерська (150 р. від д.н.)

Касян Граната (130 р. від д.н.)

13 Вівторок

Свт. Арсенія (Мацієвича).

Прпп. Марини і Кіри

14 Середа

Прмц. Євдокії, мц. Антоніни

Олексій Мороз (110 р. від д.н.)

15 Четвер

Свт. Іова (Борецького). Свт. Арсенія

Іван Сильвая (180 р. від д.н.)

Надія Говядовська (125 р. від д.н.)

Олексій Щеглов (110 р. від д.н.)

17 Субота поминальна

Блгв. кн. Вячеслава (938)

Олександр Огоновський (170 р. від д.н.)

18 Неділя 4-та Вел. посту

Прп. Іоанна Лествичника

Володимир Кочмар (125 р. від д.н.)

19 Понеділок

5-та седмиця Вел. посту

Володимир Лучаківський (180 р. від д.н.)

Василь Мудрий (125 р. від д.н.)

20 Вівторок

Павло Свириденко (125 р. від д.н.)

Микола Марфієвич (120 р. від д.н.)

Матвій Тевельов (110 р. від д.н.)

21 Середа

Навруз - початок нового року у
іранських, деяких тюркських та
кавказьких народів

Микола Василько (150 р. від д.н.)

Альбіна Бондаренко (50 р. від д.н.)

22 Четвер

Четвер Великого канону

(стояння Марії Єгипетської)

40 мчч. Севастійських

Григорій Пивоваров (110 р. від д.н.)

40 років тому (1978) побачив

світ «Інформаційний бюлетень»

Української Гельсінської групи

23 П'ятниця

Мч. Віктора, мцц. Василіси, Галини

Юліан Целевич (175 р. від д.н.)

24 Субота Акафістна

Феофан Лебединцев (190 р. від д.н.)

Микола Ланге (160 р. від д.н.)

Ярослав Пстрак (140 р. від д.н.)

Юрій Доманський (130 р. від д.н.)

25 Неділя 5-та Вел. посту
Прп. Марії Єгипетської. Свт. Григорія
Двоєслова

Лесь Гринюк (135 р. від д.н.)

Георгій Павленко (120 р. від д.н.)

26 Понеділок

6-та седмиця Вел. посту, вербна
Костянтин Андреев (170 р. від д.н.)

27 Вівторок

Ірина Твердохліб (100 р. від д.н.)

28 Середа

Сщмч. Олександра

Венедикт Левицький (235 р. від д.н.)

29 Четвер

Сщмч. Трофима

Кирило Розумовський (290 р. від д.н.)

Олександр Борковський (175 р. від д.н.)

Ілля Дубинський (120 р. від д.н.)

30 П'ятниця

Теплого Олексі. Прп. Макарія

Олексій Коломійченко (120 р. від д.н.)

Олесь Жолдак (100 р. від д.н.)

31 Лазарева субота

Мц. Трофима (бл. 300)

* * *

Во Іудеї во дні они,
Во время Ірода-царя,
Кругом Сіона й на Сіоні
Романські п'яні легіони
Паскудились. А у царя,
У Ірода таки самого,
І у порогу, й за порогом
Стояли ліктори, а цар...
Самодержавний государ!
Лизав у ліктора халяву,
Щоб той йому на те, на се...
Хоч півдинарія позичив;
А той кишенею трясє,
Виймає гроші і не лічить,
Неначе старцеві дає.
І п'яний Ірод знову п'є!
Як ось, не в самім Назареті,
А у якомусь у вертепі,
Марія сина привела
І в Віфлеєм з малим пішла...
Біжить поштар із Віфлеєма
І каже: «Царю! так і так!
Зіновать, кукіль і будяк

Росте в пшениці! Кляте плем'я
Давидове у нас зійшло!
Зотни, поки не піднялось!»
«Так що ж, — промовив Ірод п'яний,
По всьому царству постинать
Малих дітей; а то, погані,
Нам не дадуть доцарювать».
Поштар, нівроку, був підпилий,
Оддав сенатові приказ,
Щоб тільки в Віфлеємі били
Малих дітей.
Спаси ти нас,
Младенче праведний, великий,
Од п'яного царя-владики!
Од гіршого ж тебе спасла
Твоя преправедная мати.
Та де ж нам тую матір взяти?
Ми серцем голі догола!
Раби з кокардою на лобі!
Лакеї в золотій оздобі...
Онуча, сміття з помела
Єго величества. Та й годі.

Тарас Шевченко

Квітень

Великий світ... цікавий... Але той його шмат... що пізнаний в дитинстві... прийнятий юною душею в неочікуваності і здивуванні з молоком матері... Профільтрований дитячою чистотою і цнотою... залишається з нами на все життя... І кожний раз... коли я переступаю межу малої батьківщини... серце завмирає в давно забутому очікуванні... чуда... І воно трапляється... якщо уважно дослухуватись до порухів власного серця... і пильно розглядати довкілля... Це може бути мить... спалах... як порух прозорих крил джмеля... що відбили сонячний промінь... Чи то може бути кінь... вороний... сірий... буланій... що пасеться на зеленому роздолі левади... і синім своїм оком насмішливо вдивляється в твої щасливі очі... А може бути розговіння... після нічної Пасхальної служби... коли вся родина стоїть

колом за святковим столом... І
круг них... і над ними кружляє
дух радості... Христос Воскрес...
і відлуння-відповідь... гучна... як
вічний крик душі, що знайшла
скарб... Воістину Воскрес... Де б ми
не були... і якими б хмарами не
було обгорнуте наше нутро... Пасху
стрічаєм ми вдома... в покинутих
гніздах батьківських осель... Хтось
реально... а хтось віртуально...
духом... І наші батьки стоять з
нами... і наші діди... і прадіди...
бо немає смерті... Є вічне Життя...
Воскресіння... як вічне вертання
додому... в чисту... незаплямовану
в довгому путі сорочку дитинства...
до мами і до тата... Що чекають
когось ще тут... а когось на Небі...
Коловорот... Коло... Воскресіння...
Український космос... що живе в
кожній сповіданій душі з наших
теренів по всьому світу...

Юрій Nagulko

1 Вербна неділя

Надія Врубель (150 р. від д.н.)

Сергій Завгородній (110 р. від д.н.)

Микола Кульчицький (110 р. від д.н.)

Григорій Бон (100 р. від д.н.)

2 Понеділок

3 2 по 6 - Страсна Седмиця

Прп. Євфимія. Мцц. Олександри,

Клавдії, Матрони, Юліанії, Світлани

Володимир Пухальський (170 р. від д.н.)

Василь Загаєвич (150 р. від д.н.)

Сергій Мельник (120 р. від д.н.)

Леонід Куличенко (100 р. від д.н.)

3 Вівторок

Прп. Максима

Олесь Гончар (100 р. від д.н.)

Степан Олійник (110 р. від д.н.)

4 Середа

Юрій Дмитренко (160 р. від д.н.)

Лев Семполовський (150 р. від д.н.)

Микола Рождественський (140 р. від д.н.)

5 Великий Четвер.

Спомин Тайної Вечері

Прп. Никона. Мц. Лідії

Читання 12-ти Страсних Євангелій

Перша Конституція Пилипа Орлика (1710)

6 П'ятниця

Поклоніння Плащаниці

Прп. Захарії

Платоніди Росиневич (125 р. від д.н.)

7 Субота

Благовіщення

Лев Окіншевич (120 р. від д.н.)

Василь Василько (125 р. від д.н.)

Роман Рубінгер (125 р. від д.н.)

8 Великдень

В ніч з 7 на 8 -

Пасхальне Богослужіння

3 8 по 14 - Світла Седмиця

Мцц. Анни, Алли, Лариси

9 Світлий Понеділок

Євгенія Карпанська (110 р. від д.н.)

10 Світлий Вівторок

Степан Скрипник (120 р. від д.н.)

Яків Чайка (100 р. від д.н.)

11 Світла Середа

Лев Васильович (160 р. від д.н.)

12 Світлий Четвер

Василь Бойко (125 р. від д.н.),
репресований в 1934 р.

13 Світла П'ятниця
“Живоносне джерело”

Прп. Іпатія

14 Світла Субота

Прп. Геронтія

Леонід Булаховський (130 р. від д.н.)

Володимир Нарбут (130 р. від д.н.),
загинув на підірваній НКВД баржі в 1938

Кирило Бобровников (110 р. від д.н.)

15 Неділя ап. Фоми

Єлизавета Аведикова (140 р. від д.н.)

Мойсей Арбузов (110 р. від д.н.)

Ігор Резник (100 р. від д.н.)

17 Вівторок

Радониця

Тарас Губицький (110 р. від д.н.)

Володимир Добровольський (100 р. від д.н.)

18 Середа

Іван Хворостецький (130 р. від д.н.)

Степан Кузик (130 р. від д.н.)

19 Четвер

Ірина Беклемішева (110 р. від д.н.)

20 П'ятниця

Мц. Акилини

Ярослав Кулачковський (155 р. від д.н.)

22 Неділя свв. жон-мироносиць

23 Понеділк

Мчч. Максима, Терентія та ін.

24 Вівторок

Олександр Духнович (215 р. від д.н.)

Богдан Світлик (100 р. від д.н.)

25 Середа

Прп. Василя Парійського

Василь Козлов (100 р. від д.н.)

26 Четвер

День Чорнобильської трагедії (1986)

27 П'ятниця

Свт. Мартина

28 Субота

Мцц. Василіси і Анастасії

Георгій Вороний (150 р. від д.н.)

29 Неділя про розслабленого

Мцц. Ірини, Галини, Василіси,
мч. Леоніда

370 років Жовтоводської битви

30 Понеділок

100 років звільнення Криму від
большевиків (1918)

Бенедикт Дибовський (185 р. від д.н.)

Ніна Марченко (70 р. від д.н.)

Вислови Олеся Гончара з його роману “Собор” про Козацький Троїцький Самарський Собор

– Навряд чи взагалі є щось гідніше, як вдосконалювати свій дух, увічнювати себе в творіннях своїх і дарувати їх нащадкам...

– Людині властиво жити почуттям доцільності, почуттям безконечності. Все живе в природі прагне цього...

– Яворницький видобував із небуття самий дух козацької республіки, затоптаной невігласами, які й про Марксову оцінку забули. А нам якраз і дорогий у ній отой дух вольності, патріотизму, що жив широко, весело, - за цим саме ми і зголодніли...

– ... в отому гроні соборних бань живе горда, нев'януча душа цього степу? Живе його мрія-задум, дух народу, його естетичний ідеал. Нас з тобою не буде, а дев'ятиглав цей стоятиме, повинен стояти!..

Травень

Я часто задумуюсь... яка сила змушує людей в цьому важкому, несправедливому світі бути милосердними... Нести любов крізь терення ненависті, зла, лицемірства... Що заставляє їх лишатися самими собою... триматися кодексу честі навіть по відношенню до тих, хто зрадив, ошукав, пліткує, ненавидить... У кожного з нас праведність накреслена в серці від народження... такий важкий і дорогоцінний талант до скону... Червона лінія на мапі волі, свободи, вірності... Дитячий неспростовний світ чистоти і ясності до сивини, і в сивині... Де й коли той скарб скресає з нашої пам'яті... заміщується іншою програмою, що докорінно перевертає наше життя... Інколи в щоденній маячні, в нескінченній погоні за успішністю, яка стає непотрібною водночас на останньому щаблі життєвих сходів, ми раптом сахнемся... і відступим душевно від власних діл... ніби невидима рука розвернула перед нашим духовним оком істинну цінність нашого буття...

Яке, насправді, ліцедійний театр... а ми серед штучних декорацій лицедії, блазні, скоморохи... Тільки ролі у всіх різні... Королі і міністри... пекарі і судді... двірники і олігархи... Такий багатшаровий пиріг уставлених кіл, каст, таємних общин... що непересічно течуть по ріці життя... до однієї єдиної вирви, такої собі одвічної діри в просторі-часі, за якою все стає невимушено таким, яким повинно бути, з тою лише різницею, що чиясь душа, біла і легка, пнеться до світла, і в світло, а чиясь, обліплена важким багном духовних збочень, міхами несправедливих багатств, тоне з тим скорботним скарбом в смердючому болоті власних пристрастей... Страх... Страх видаватися менш значимим, бідним, неосвідченим, неприналежним... Але ми малозначимі, бідні, неосвітчені... неприналежні саме з-за страху... Бо страх робить нас ніким... попри наші статки, дипломи, звання і марнотні записи в еліти... Ми зраджуємо батьків, рід, мову... за химерне право вищості над всим тим, що є, насправді, нашою єдиною опорою тут... і на тому,

майбутньому Суді... Мироносиці... У всі часи, і на всіх теренах вони робили те, що повинна робити людина при світлому розумі і збереженій совісті... Вони, попри страх, і над страхом, дивним чином утримували світ від остаточного остервеніння, не давали злу скинути спільноти в густу темряву безпросвітньої печерної ночі... Просвітлені, навчені, присутні при великому... сиділи в темряві домів, за кріпко зачиненими дверима... в темряві враз змілілих від боязні власних душ... А вони йшли творити милосердя серед задубілого в бездушності натовпу і, тим безстрашним маршем, стверджували право добра бути добром... Без маски лицемірства, пристосування, подвійних стандартів... Вони робили це по велінню серця, без будь-яких розрахунків, зовсім не усвідомлюючи, що вершать діло спасіння всієї землі... То було їхнє діло, і вони знали, що крім них, ніхто цього не підійме... Велетенська сила слабосилих фізично... Дух, що підкорив плоть... Мироносиці...

Юрій Nagulko

1 Вівторок

Єгор Мовчан (120 р. від д.н.)

2 Середа

Переполовення П'ятидесятниці

Федір Кириченко (110 р. від д.н.)

Петро Артеменко (100 р. від д.н.)

Микола Вілінський (130 р. від д.н.)

3 Четвер

Георгій Козаченко (160 р. від д.н.)

Андрій Калина (110 р. від д.н.)

4 П'ятниця

Микола Грінченко (130 р. від д.н.)

Віталій Чигирин (110 р. від д.н.)

5 Субота

Ганна Барвінок (190 р. від д.н.)

Григорій Готгельф (130 р. від д.н.)

Мирослав Капій (130 р. від д.н.)

Георгій Теревєрк (130 р. від д.н.)

Георгій Ткаченко (120 р. від д.н.)

6 Неділя про самарянку

Вмч. Георгія (Юрія), мц. Олександри,

мч. Анатолія

Дмитро Княжевич (230 р. від д.н.)

Асан Айвазов (140 р. від д.н.)

Олександра Грядунова (120 р. від д.н.)

7 Понеділок

Прп. Єлисавети

Марк Соколовський (200 р. від д.н.)

8 Вівторок

День пам'яті та примирення

Надія Кибальчич (140 р. від д.н.)

Володимир Шраменко (140 р. від д.н.)

Микола Лисенко (100 р. від д.н.)

9 Середа

Іван Волошин (110 р. від д.н.)

Микола Панасьєв (100 р. від д.н.)

10 Четвер

Прп. Стефана

Микола Червинський (170 р. від д.н.)

11 П'ятниця

Свт. Кирила Туровського

Георгій Гельфандбейн (110 р. від д.н.)

12 Субота

Прп. Амфілохія

Яків Батюк (100 р. від д.н.)

13 Неділя про сліпого

Свт. Ігнатія Брянчанінова

День Матері

Віктор Троценко (130 р. від д.н.)

Олександр Дейч (125 р. від д.н.)

Наталія Верекундова (110 р. від д.н.)

14 Понеділок

Сщмч. Макарія Київського.

Блгв. Тамари

Федір Левицький (160 р. від д.н.)

15 Вівторок

Блгвв. кнн. Бориса і Гліба

125 років із дня смерті Івана Манжури
(1851-1893)

16 Середа

Віддання Свята Пасхи

Прп. Феодосія Києво-Печерського

Павло Скоропадський (145 р. від д.н.)

Валентина Дуклер (110 р. від д.н.)

17 Четвер

Вознесіння

Леонід Первомайський (110 р. від д.н.)

18 П'ятниця

Юзефа Відимська (140 р. від д.н.)

Костянтин Чепуров (100 р. від д.н.)

Міжнародний день музеїв

День пам'яті жертв депортації
кримськотатарського народу з Криму (1944)

19 Субота

Мц. Ірини

День пам'яті жертв політичних
репресій

День Європи в Україні

20 Неділя отців I Вселенського собору

21 Понеділок

Ап. і єв. Івана Богослова. Прп. Арсенія

Григорій Айзенберг (110 р. від д.н.)

Олександр Бандура (100 р. від д.н.)

22 Вівторок

Свт. Миколи

День перепоховання Тараса Шевченка
на Чернечій горі, поблизу Канева

23 Середа

Свт. Симеона. Блж. Таїсії

День Героїв

1155 років слов'янської азбуки

Марк Киринарський (125 р. від д.н.)

Володимир Ярошенко (120 р. від д.н.)

Валентина Рябикіна (70 р. від д.н.)

24 Четвер

Рівноап. Кирила та Мефодія

Борис Луговський (120 р. від д.н.)

Георгій Меліхов (110 р. від д.н.)

Іванна Климовська (110 р. від д.н.)

25 П'ятниця

370 років Корсунської битви

Микола Мізко (200 р. від д.н.)

Надія Пучківська (110 р. від д.н.)

26 Троїцька поминальна субота

Прмч. Макарія Канівського

Йосип Гіхман (100 р. від д.н.)

27 Неділя

День Святої Тройці

Прп. Микити

Свято Героїв у Львові

Михайло Буданов (180 р. від д.н.)

Казимир Следзевський (120 р. від д.н.)

Степан Росоха (110 р. від д.н.)

28 Понеділок

День Святого Духа

Ольга Водолажченко (130 р. від д.н.)

Костянтин Корнєв (110 р. від д.н.)

Олекса Шатківський (110 р. від д.н.)

29 Вівторок

Петро Карманський (140 р. від д.н.)

Костянтин Крижицький (160 р. від д.н.)

Ілля Киріяк (130 р. від д.н.)

Владислав Лозинський (175 р. від д.н.)

30 Середа

Олександр Єфименко (170 р. від д.н.)

Володимир Соболев (110 р. від д.н.)

31 Четвер

Міцц. Олександри, Текуси, Клавдії

Ростислав Івицький (110 р. від д.н.)

250 років від початку Коліївщини в
Україні

* * *

Я шинкареві збіжжя все
Прогайнував на те, на се:
На горілчину, мед-вино...
Бо щось гуляю вже давно.
Стара скрипиця та лучок,
Ще й невеличкий струн пучок
Мені й zostались; все пропив,
На весіллях що заробив.

А гульки, кажуть, доведуть,
Що й попоїсти не дадуть...
Про кого, може, воно й так,
Мені ж байдуже, бо усяк
Я пообідати знайду
Лучком як тільки поведу;
Ще ж як між челядь затешусь,
Той горілчини наберусь.

Чого, скажіте, і не пить,
Коли фортунонька щастить?
Чи на весіллі, чи в танку,
Чи у беседі, чи в шинку,

В чужій і в рідній стороні
Непослідуца і мені
Доходе чарка рядова...
Бувай здорова, голова!

Спасибі людям, хоч харпак,
Ще не пропащий я козак!
І хай собі там багатир
Під себе весь загарба мир,
Свою я доленьку йому
Не проміняю, не озьму
Його багатства усього
Хоч за лучка би свого.

Станов хоч хто могорича,
Я не піду до багача,
Мені голотонька миліш,
Між нею душеньці вільніш,
І де голота, там і я...
Так грай-бо, скрипонька моя,
Голоті вбогій повсякчас,
І хай нудьга тіка від нас!

Іван Манжура

Червень

Вдосвіта не спалося... Цілі галактики
думок... помислів... споминів... обсіли
голову... наче хмара летючої сарани...
Сплітались... кружляли... розтинали
чужі субстанції... але не врівноважували
мій світ... І в тому клекоті минулого
неспокою... і, натомість... в тихому
спогляданні всього того ніби зі
сторони... повернувся до вже
вказаного... Ненароком... ніби
випадково... У мене так завше буває...
коли роблю велику роботу

Довго думав про ознаки різності
мудреця і дуже начитаного ерудита...
в них, на поверхні, так багато
тотожного... і не важливо, що
мудрець - і свою мудрість видає за
чужу, а інтелектуал все гарне чуже
вписує в свої здобутки... Мудрість,
мудрі... вона, як і вони - різняться...
Буває, як постріл, буває, як туман...
Буває, щоб осягнути чужу глибину,
треба самому зануритись в світ
духовного, чи, принаймні... стати
святим... Але які ми філософи... і хто

з нас святий... В чому сіль бачення предмета... об'єкта, суб'єкта в такому світлі, яке, ніби кришталева піраміда, ділить монолітний, ніби прозорий промінь на кольорові складові? Можливо, для того, щоб подужати таке розділення ілюзорно прозорого на кольори, треба самому стати тією кришталевою пірамідою... Світ заповнило цинічне шахрайство... воно різного роду... і найпідступніше - духовне... Люди достоменно легковірні, і по тій легковірності беззахистні перед витонченими технологіями найновітнішої брехні... Може статись, що мудрість - всього лиш бачення довкілля таким, яким воно є насправді... Без всюдисущої тіні тлумача, перекладача... блазня, що корчить з себе всезнайку. Мудрість - це, свого роду, недовіра... спроба дійти до суті предмета своєю головою, опираючись на досвід свій, і, перевірену ділом, мудрість інших... Мудрість має довіру тільки до Творця, який Все і над всім... Отже... ми на мінному полі чужих

бажань, яким потрібна наша скована воля, наша довіра, наша підтримка... І з часом те, вкрите духовною смертю, поле вдосконалюється... Не думаю, що вщерть забиті половою ненависті голови легко від того сміття звільнити... Тим паче, що багатьом доля духовної сомнамбули видається більш безпечною, ніж доля шукача справедливості... Навіть божевільні лінчувальники - згадаємо Голгофу, і сьогодення - можуть дурити себе посилом на чужу підмову... але на Суді ці посили не працюють! Не працюють скарги на те, що ти попав в середовище дурнів, і саме через це, поклавши Богом дану розсудливість в задню кишеню, став... дурнем. Не можна списати виконання чужої волі на свою нерозсудливість... Мудрість... вона лише нищить в твоєму серці інструменти сліпоти... духовної, душевної, людської... Гординю, гнів, заздрість... І плекає... любов.

Юрій Nagulko

1 П'ятниця

Олександра Кропивницька (130 р. від д.н.)

2 Субота

Свт. Олексія Київського і всієї Русі

3 Неділя всіх святих

Рівноап. Костянтина і Олени

Заговини на Петрів піст

Євген Петрушевич (155 р. від д.н.)

4 Понеділок

Початок Петрового посту

Михайло Кочкін (110 р. від д.н.)

7 Четвер

Софія Волчук (120 р. від д.н.)

8 П'ятниця

Ап. Карпа

Ольга Дучимінська (135 р. від д.н.)

Олександр Корсун (200 р. від д.н.)

Володимир Булаєнко (100 р. від д.н.)

9 Субота

Олексій Бутовський (180 р. від д.н.)

Олександр Яната (130 р. від д.н.),
репресований, загинув на Колімі в 1938

10 Неділя всіх святих,

в Україні просяявших

Блгв. Оскольда Київського

Микита Магира (130 р. від д.н.)

11 Понеділок

Свт. Луки Симферопольського

14 Четвер

Прп. Агапіта Києво-Печерського

15 П'ятниця

Йосип Вітошинський (180 р. від д.н.)

Анатолій Свечников (110 р. від д.н.)

Семен Грузберг (100 р. від д.н.)

Іван Лаврівський (245 р. від д.н.)

16 Субота

Онуфрій Лепкий (180 р. від д.н.)

17 Неділя 3-тя після П'ятидесятниці

18 Понеділок

Блж. Ігора Чернігівського. Мч. Леоніда

Михайло Дейген (100 р. від д.н.)

Євген Лужецький (100 р. від д.н.)

19 Вівторок

Федір Лось (110 р. від д.н.)

Лідія Гусева (100 р. від д.н.)

20 Середа

Мц. Валерії

21 Четвер

Ісидор Нагаєвський (110 р. від д.н.)

22 П'ятниця

Мцц. Марфи і Марії

День скорботи і вшанування пам'яті жертв
німецько-радянської війни в Україні

Арсен Іщук (110 р. від д.н.)

Євген Храпливий (120 р. від д.н.)

23 Субота

Прп. Силуана Києво-Печерського.

Мц. Антоніни

Олександр Гавронський (130 р. від д.н.)

Абрам Гозенпуд (110 р. від д.н.)

24 Неділя 4-та після П'ятидесятниці

Ап. Варфоломея

Олена Журлива (120 р. від д.н.)

25 Понеділок

905 років "Повісті временних літ" (1113)

Тетяна Бугайко (120 р. від д.н.)

26 Вівторок

Василь Бережний (100 р. від д.н.)

28 Четвер

Свт. Михаїла, першого митр.

Київського і всієї Русі

День Конституції України

Юхим Білостоцький (125 р. від д.н.)

29 П'ятниця

Свт. Тихона

Тадей Маєрський (130 р. від д.н.)

30 Субота

Мч. Мануїла

Скажи, брате, кобзареві
Хай собі співає!
Хай співає об родині
Та й об тім, що знає.

Голосити над труною
Дітям не мішають;
Співать пісні про колишнє
Не забороняють.

Хай розказує унукам:
Як діди їх жили;
Як ходили під султана,
Ляхів тормошили;

Як на Січі запорожці
Старшину судили,
І хто був з їх виноватий –
В три кия лупили;

Як у Глухові з гетьманом
Рада положила,

Щоб сердешная Україна
Москалю служила;

Як Вкраїна обмогалась
І як уставала;
Як протекції у хана
Опісля прошала, –

І як вдруге, а там втретє...

. . . .

Скажи ж, брате, кобзареві:
Хай собі співає!
Бо кобзаря на Вкраїні
Народ поважає,

Скажи ж, брате, кобзареві:
Хай співа що знає;
Бо старий, сліпий, понурий
Добрий голос має...

Олександр Корсун

Липень

Пам'ятається... я малим любив
приставати до розмов сивих дідів...
якщо траплялась така нагода...
То були мудрі люди... і мова їхня
сльозилася мудрістю... А ще як випаде
під келишок оковитої... то такий світ
розкриється... що де там читаним
мною вченим книжкам... А чому в
книжках про те-то й те-то не пишуть...
допитувався я у баби Жені... Вона
дивилась на мене своїми спокійними
очима і просила... **Не кажи про це
нікому...** Чому... Бо тим чоловікам буде
велика неприємність... То, значить,
вони казкарі... Казкарі не вони...
баба Женя зітхала... Казкарі інші...
З уст в уста... Споконвічна терниста
дорога правди... Якось... по прощесті
десятиліть... мій шлях проліг через ту
місцину... де збирались на свята биті
життям... війнами... таборами бувші
воїни... Незбагненним дивом зберігся
живопліт... під яким вели вони свої
палкі суперечки... чи тихі сумні

оповіді... а от ясенові колоди згнили...
Пройшло так багато часу... а всі вони,
як один, постали в моїй уяві... наче
живі... Тільки слів було не чути...
хоч їхні губи ворушилися... а очі так
само, як в дитинстві, посміхались
мені лагідно... приязно... То була
велика наука... підперта дідовими
історіями... бабиним причитанням...
і батьківською суворістю... Як би
мені хотілось... зараз... тепер...
хоча б годину... посидіти в тому
мужньому крузі... налити в, затиснуті
спрацьованими пальцями, пугари
доброї калганівки... і знову почути
їхні голоси... їхні столітні спомини...
що так бередили мою дитячу душу...
Ми таки зустрічаємося... раз на рік... в
цвітінні весни... на високому пагорбі...
звідки відкривається неймовірно
красивий вид на долину... під
столітніми кленами і липами... Вони
стоять за моєю спиною невидимо...
і ми мовчимо... повз урочистий спів
церковного хору...

Юрій Nagulko

1 Неділя

Прп. Леонтія Києво-Печерського

День архітектури України

3 Вівторок

Сщмч. Мефодія

4 Середа

Прп. Юлія

6 П'ятниця

Вишгородської ікони Божої Матері

7 Субота

Різдво Хрестителя Іоанна

Прп. Іова та Феодосія Манявських

8 Неділя

Прмц. Февронії

Тетяна Діденко (60 р. від д.н.)

12 Четвер

Апп. Петра і Павла

15 Неділя

Свт. Фотія Київського і всієї Русі

16 Понеділок

Прп. Анатолія

День проголошення Декларації про
державний суверенітет України (1990)

Василь Барка (110 р. від д.н.)

17 Вівторок

Прп. Андрія Рубльова

18 Середа

Прп. Сергія Радонезького

19 Четвер

Прав. Юліанії Ольшанської

20 П'ятниця

Прп. Євдокії

Юліан Павликовський (130 р. від д.н.)

21 Субота

Вмч. Прокопія

22 Неділя

Прп. Анатолія

Мч. Олександра.

*День знайдення останків ієрея Олександра
в храмі Покрови с. Рубанівського (1996)*

Остап Версай (215 р. від д.н.)

23 Понеділок

Прп. Антонія Києво-Печерського

24 Вівторок

Рівноап. Ольги вел. кн. Київської

28 Субота

Рівноап. Володимира вел. кн. Київського
1030 років Хрещення Русі-України (988)

29 Неділя

Пам'ять свв. отців шістьох Вселенських
соборів

30 Понеділок

Вмц. Марини (Маргарити).

Прп. Леоніда

* * *

Дух наш пречистий, дух наш народний,
Над нами сходить в сю мить сьогодні.

На крилах в'ється,
В сльозах сміється.

І сльози щастя, обмивши рани,
Пливуть потоком, несуть кайдани.

Сьогодні дух наш зійшов над нами,
Ввійшов, влетів нам в серця пташками.

У душах б'ється,
У слові ллється.

О день преславний, блаженні миті,
Сьогодні з духом святим ми зліті!

О, поведи ж нас, лицарський духу,
По вільній стежці життя і руху.

На тихі води,
На ясні зорі.

І в цю велику, страшну годину
З'єднай в єдину всю Україну!

(1918 р.)

Олександр Олесь

Серпень

Світ мерехтить змінами... як серпневе небо зорепадом... І немає можливості зостатися в одній миті... довше, ніж на мить... Світ Святої Гори цілющий... Інше діло... скільки часу... і скільки молитов чоловік повинен покласти у вівтар власного серця... щоб йому розвиднилось... А чи й ні... А ще бажання... і воля... Бо велике легко не приходить... Нести його попервах важко... а вже по часі... раптом усвідомиш... що світ шириться... а кроки твоєї ходи виднокраєм легшають... наче у тебе вирости крила... карбується в душі нова сторінка... часто зовсім не схожа на попередню... Пишеться книга твого життя... а ти того не тямиш... не усвідомлюєш... Коли болить... прислухаєшся... а як ні... нащо... Свята Гора неоднозначна... Інший світ... але люди тамтешні... хоч і відрізняються, і, навіть, дуже, від нас... також несхожі між собою... Бо кожен... сам світ... всесвіт... безодня... Але й на тих теренах не кожен у власну безмір готовий пірнути... бо лячно... страхи... Важко рухнути камінь життєвих звичок... важко іначити

думки... рити нові русла для бажань... Традиції... звичні ритуали... як старе вино... видаються досконалішими... Бо де ж пуститися берега... і безогляд шубовснути в бурну ріку життя... Спокуси, наче комарина хмара... рій ос... враз обсядуть розум... закриють сонце... і постане нездоланна зваба жити без огляду на майбутнє... Що найважливіше для людини... питав я у старця... Дві заповіді... посміхнувся він... Будеш мати їх в серці... будеш нездоланим... А страх... І страху не буде... він подумав... крім Божого... Але то не зовсім страх... чи зовсім не людська, звична нам, боязнь... Твоє спасіння... в твоєму серці... Але ми його так захарляли... засмітили... що важко в тих горах гріхів відшукати... спокій... прийняти його, як Божий дар... бо то Дар... **В мирному серці світ іначиться...** і круг нього... Старець дивився в мої очі... Навчись відкривати двері лише тим... хто прийде з миром... а сам будь воїном... І шукай серед людей собі подібних... А, як не знайдеш, зайти в свою келію, і закрий за собою двері... Але... почав я... Але в світі твори добро усім... без розбору...

І тим... хто нужденний... і тим... хто прикидається жебраком, а, насправді, блазень... Бо... що даси комусь... те здобудеш собі... Десятирицею... І дірка від бублика, як нема більш нічого... дар... Вітер перебирав сиву вовну старцевої бороди... а очі його були весь час усміхнені, радісні... Люби землю... на якій живеш... захищай її... І людей навкруг себе... але не довіряй їм своїх таємниць... Ні сердечних... ні духовних... Ділись... знаннями... вірю, якщо хто годен прийняти... А як розпізнати людину... По ділах... Чекай... не спіши цінити... не вгадуй... Дождись... і побачиш... Молись часто... проси... і, при потребі, отримаєш... Але й для науки на майбутнє, інколи надано буде... для пам'яті... Бо все нам можна... тільки не все корисно... Кожний раз... вертаючи додому з тих подорожей, далеко не в земний рай... скорше, в світ духовного лету... везеш в рюкзаку не лише святиньки для себе і друзів... в серці везеш скарб... безцінну науку жити, як належить, на цій землі...

Юрій Nagulko

1 Середа

Прп. Серафима Саровського

2 Четвер

Прор. Іллі

3 П'ятниця

Омелян Огоновський (185 р. від д.н.)

4 Субота

Мироносиці Марії Магдалини

Антін Крушельницький (140 р. від д.н.)

5 Неділя

Почаївської ікони Божої Матері

Борис Гмиря (115 р. від д.н.)

6 Понеділок

Мц. Христини. Мчч. блгвв. кнн.

Бориса і Гліба

7 Вівторок

Прав. Анни

9 Четвер

Вмч. і цілителя Пантелеймона

10 П'ятниця

Іпполит Левицький (150 р. від д.н.)

14 Вівторок

Медовий Спас

Сімох мчч. Маккавейських

Іван Боберський (145 р. від д.н.)

15 Середа

Йосип Застирця (145 р. від д.н.)

19 Неділя

Преображення

Іван Могильницький (240 р. від д.н.)

21 Вівторок

Прп. Григорія, іконописця Києво-
Печерського

22 Середа

Ап. Матфія

23 Четвер

День Прапора України

Європейський День пам'яті жертв
комунізму і нацизму

24 П'ятниця

Прп. Федора, кн. Острозького

День Незалежності України

90 років від дня народження Левка
Лук'яненка (1928), автора **“Акта
проголошення Незалежності України”**

27 Понеділок

Прп. Феодосія Києво-Печерського

28 Вівторок

Успіння Богородиці

Тадей Залеський (135 р. від д.н.)

29 Середа

Хлібний Спас

Людмила Старицька (150 р. від д.н.)

30 Четвер

Прп. Аліпія, іконописця Києво-
Печерського

31 П'ятниця

Мчч. Флора і Лавра

Осип Назарук (135 р. від д.н.)

Нестор Нежанківський (125 р. від д.н.)

АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною в зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року,

- продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні,

- виходячи з права на самовизначення, передбаченого Статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами,

- здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки урочисто проголошує:

Незалежність України та створення самостійної української держави - УКРАЇНИ.

Територія України є неподільною і недоторканною.

Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України.

Цей акт набирає чинності з моменту його схвалення.

ВЕРХОВНА РАДА України
24 серпня 1991 року

Вересень

Інколи... серед бешкетів спраглого
на видовиська натовпу... людині
відкривається світ тою гранню...
яка перевертає все її життя... і
виводить на незвіданий дотіль
шлях.... Звідкілясь спадають в
її серце відвага... мужність...
настирність... такі вкрай сподвижні
для першого кроку по, усипаному
тернієм, перекресленому проваллями
путівцю... де за кожним черговим
поворотом чатує на неї... як не
скрута... то напасть... як не біда...
то лихо... І лише вряди-годи блисне
світелко... наче відбитий, кинутим
на стежину, скельцем промінь...
Спалахне... і погасне... А в часі... у
тому вбивчому мандруванні... зростає
в людській тямі розсудливість...
інтуїція... передбачення... мудрість...
І вже десь там... **в гирлі останньої
тіснини... запалахкотить сяйво...**
Таке... що очам боляче... і
розкриється панорама.....

Що є шлях душі... Як його

описати... або уявити... Чи співпадає креслення його руху з реальним путівцем... витолоченим людськими ногами... Чи піднімається душа на герць разом з тілом... і жахається в тому безумстві разом з розумом... А, може, тихо плаче в своєму казематі від безпорадності... Або інакше... зливається з розумом на першому побаченні... повнить любов'ю дитячу колиску... нечутно лебедить маляті кольорові співаночки... Чи квилить десь в височині по втраченому життю... По живому мерцю... що снує веретеном по землі без користі для майбуття... Де та душа... і де ми... І хто знає... коли вселяється вона в людське серце... чи, може, кружляє скрізь... біля... в... та поза... **Душа болить!..** як стимул до чогось кращого... У кого... Наскільки я... і моя душа... близнюки... і наскільки... вороги... Все збираюсь поговорити з нею... і не знаходжу часу... А... завтра... воно... як омана...

Юрій Nagulko

1 Субота

Мч. Андрія Стратилата
Ярослав Кісь (100 р. від д.н.)

2 Неділя

Прор. Самуїла

3 Понеділок

Прп. Аврамія

5 Середа

Сщмч. Іриней

8 Субота

Мчч. Адріана і Наталії

9 Неділя

Мц. Анфіси

10 Понеділок

Прп. Іова Почаївського. Собор прпп. отців
Києво-Печерських, в Дальніх печерах

11 Вівторок

Усікновення глави Хрестителя Іоанна

13 Четвер

Свт. Геннадія

Денис Лукіанович (145 р. від д.н.)

14 П'ятниця

Церковне Новоліття

Прп. Симеона

Володимир Масляк (160 р. від д.н.)

Софія Стадникова (130 р. від д.н.)

15 Субота

Прпп. Антонія і Феодосія Києво-

Печерських

17 Понеділок

Михайло Павлик (165 р. від д.н.)

18 Вівторок

Мц. Раїси

19 Середа

Чудо Арх. Михаїла в Хонах

20 Четвер

Прмч. Макарія Канівського

Стефанія Кордуба-Білинська (110 р. від д.н.)

Єлизавета Якубенко (60 р. від д.н.)

21 П'ятниця

Різдво Богородиці

23 Неділя

Прп. Павла Послушного Києво-
Печерського

24 Понеділок

Прп. Силуана Афонського

26 Середа

Михайло Галущинський (140 р. від д.н.)

Осип Думин (125 р. від д.н.)

Едуард Зарапін (55 р. від д.н.)

27 Четвер

Воздвиження

28 П'ятниця

Василь Сухомлинський (200 р. від д.н.)

30 Неділя

Мцц. Віри, Надії, Любові, Софії

* * *

За що тебе скатовано, мій люде,
І сплямлено невинною кервою?
Чого твої могуті вольні груди
Придавлені гранітною скалою?

Що ти плекав в душі вогонь *Тіртеїв**
І не ставав до злобного совіту?
Що ти боровся за слабих пігмеїв
І сіяв кості по цілому світу?

Народе, встань! Двигнися, гей лавина,
І грянь собою, щоб озвались гори!
Нехай зірветься в бій ціла Україна
І скине пута немочі й покори.

Най ворог знає, що козацька сила
Єще не вмерла під ярмом тирана,
Шо кожда наша степова могила —
Се наша вічна непімщена рана...

Петро Карманський

* *Тіртеї* - давньогрецький поет

Жовтень

Народження... це ніби брама, через яку проходиш, щоб вигулькнути в просторічасі матерьяльного світу... І приходиш сюди не з білою скатертиною незайманої пам'яті... яка, ніби кристал, ніби губка готова до збору мудрості... дурощів... правди і кривди... до пізнання, власне, життя... у всій його повноті... У глибині звитяжній і лякливій... творчій і порочній... Приходиш у цноті сугубій... Так... Але й з заплічною торбою генного скарбу... що вміщає життя всіх твоїх предків... аж до Адама і Єви... І в тій торбі, що куца з виду, але не має дна, вся історія твого роду від створення першого чоловіка... Добре вже те, що не можеш по хотінню зазирнути в ту енциклопедію буття і смерті... бо часто для того треба мати велику волю і вміти гальмувати осуд... Царство Небесне... в тобі... і польова пам'ять пращурів... в тобі... Яке багатство духу в... і яка нищість марноти поза... І дивування... розгубленість... коли трапляється пізнати місцину, в якій ніколи раніше не був... чи знати наперед зміст

стародруку, або й віднайденій щойно в вікових пластах землі берести... А ще бездумно прикласти до рани потрібну траву... Як негусто, в безпросвітній сірості сьогодення, ми підіймаєм очі гори... і завмираєм в отямі... Світ неосяжний... Посічений лабіринтами смутку... з'єднаний кутниками доль... пронизаний веселкою радості... Хтось бачить ціль... а хтось життєві перепони... А брами дві... вхідна... і вихідна... І дорога... чи стежка між ними... то наше життя, в якому щодня невидима рука креслить синусоїду в координатах буття... де кожна точка поступок... бажання... дія... Як в Псалтирі мого давнього товариша... епюра з червоним нагорі... що є життя... і чорним внизу... що є смерть...

Як Чумацький шлях по небу... так українство по світу... Дивуюсь різнобарв'ю стилів... строїв... ментальності нашого загалу... Бо у верховинця одне міркування... у степовика інше... І діалекти... і, навіть, посмішка... Все різне... А серцевина одна... Стрижень один... Хоч і не втомлюємось міряться... Чи то силою...

чи то дотепністю... чи то правдою...
А ще мірою любові... До батьків...
До Батьківщини... Споконвіку було
так... і є... І, боюсь, буде... Однак,
існує в наших душах щось вище за
ті незгоди... Саме воно тримає нас
купи... А хто відірвався в мандри... той
і схоче, та не забуде кольору рідного
неба... А злидні і запроданці... І серед
нас копошаться... і по світу... Той
рід давній... з часу Каїна... Важливо
ненароком самому не пристати до тої
юрми... Чумацький шлях...

Український світ... не має кінця і
краю... Він глибокий... і мілкий...
Геніальний... і зрадливий... Вайлуватий...
і безстрашний... Світ гриднів...
козаків... княжат... боярських дітей...
шляхти... панства... міщан... селян...
Він завше прагнув волі... і потерпав в
кайданах... Шукав по чужинах долі...
і терпів чужинську окупацію... В
розбраті втратив державність... і довго
зрів під спудом... В одній руці шабля,
в іншій рало... Він, як океан, що
вбирає в себе ріки і річечки різних
племен і народів... Він на землі... на
воді... і на морі... І в небі... Чия душа,

як виток джерельний, той любить і допомагає... Ми не кращі, але й не гірші за інших... Ми, просто, не схожі ні на кого... І схожі на всіх... в деталях... Маємо всі достоїнства землян і всі їх вади... Нам не треба нікому більше доводити, що ми є... **Бо ми є... І будемо...** Світ міняється, бо ми того захотіли... і прагнемо... Все непросто, нелегко... Піт і кров... Але дорогу осилить той, хто йде... Ми такі різні... і ми... один народ... Все тільки починається...

Що для нас батьківський дім... Що для нас місце, де закопали наш пуп... Інколи воно викликає у нас бажання... ніколи туди не повертатися... а, однак, ми туди вперто вертаєм... чи снімо можливістю вороття... і, з роками, те прагнення кріпне... Якась невідома сила притягує нас в край дитинства... де рухоме життя щорічно міняє декорації... і повертаючись через багато років в минуле... ми бачимо незнайому картину... яку дивним чином... впізнаємо... Інколи, через надто старе дерево, що перестало рахувати роки і мінятися,

інколи через людей, обличчя яких роки зрили густою сіткою зморщок, тіла вкрили коричневими згустками веснянок, що наче темні сонечка припишили серед натужно надутих вервечок вен... І в зниклому вчора ті люди не грали в нашому житті ніякої ролі... як актори другого плану без права голосу... Можливо, вони були десь поряд тільки для того, щоб через багато часу ми могли впізнати край свого початкового буття... Добре, коли та земля все ще сповідує твою віру і не зреклася пам'яті своїх предків... І добре, коли й ти тримаєшся своїх коренів... бо чи марно ти з'явився саме тут... і саме серед цих, безжалісно понівечених часом людей... Для чогось же ти прийшов саме в цю точку... саме в цей час... Наше коріння не в тілі... Тіло - глина, земля... Земля до землі не прикипає... Серце... наш загублений в маячні всесвіт... тримає в недосяжних для суєт місцинах наш спомин-маяк праведності... образ нашої білої цноти... дитячості, коли світ був наївним і великим... Зазвичай, короткочасне повернення

нас розчаровує... не відразу... через декілька днів... І ми знову вертаємо в звичну круговерт повсякденного бігу по колу... Вертаємо... щоб, по часі, в нас виникло непереборне бажання... хоч на мить дременути в те не завжди безхмарне дитинство... Як пояснити ту надприродну любов до простих ординарних пейзажів, до неба над ними... до звуків... запахів... мірного капотіння дощу, до вранішніх пухких туманів ... До людей... з якими ти ніколи навіть не вітався... Можливо, десь в глибині нашого єства, наша совість, забарикадована нашими прагненнями благ, почесей, слави, нечутно молиться за наше пробудження... і штовхає нас до того первинного джерела, рубежу... звідки почався відлік наших днів... Штовхає... щоб ми прокинулись від літаргічного сну... штовхає на чисте поле, ще не затоптане нашими пристрастями, хотінням... На поле без щоденних театральних актів буденності, де ми граємо когось, а повинні бути собою... Собою... без масок... і без паталогічного страху допомогти ближньому... хоча б і

з ризиком для власного благополуччя...

Мирне серце повниться тихим
сйвом... Сам його не бачиш...
Бачиш лише темні клякси власних
неблаговидних діл на чистім
простирадлі віку... твого віку... Бо що
до тебе... і що поза тобою... звідки
можеш знати... З книг... з оповіді
старців... Око не йме... руки не
торкаються... Але те світло... що рідко
коли м'яко запалюється в тобі на
мить... на одну лише мить... освітлює
весь світ... всі терени...

Є люди... які вклали в нас частину
свого єства не лише в генному...
фізичному коді... Вони поділились з
нами... новопришлыми в цей світ...
здобутими духовними скарбами... що
далися їм непросто... в скорботах
і незгодах... в часи миру... і в часи
воєн... Хтось щедро... хтось скупю...
Хтось від власної убогості... хтось від
власного багатства... Десь в сердечних
безоднях колихають хвилі пам'яті їх
імена... як взірець самопожертви...
любіві і милосердя... Тільки... чи
завше ми наслідуюмо їм...

Юрій Nagulko

1 Понеділок

Мцц. Софії та Ірини.

Мч. кн. Єлизбара

2 Вівторок

Блгв. вел. кн. Ігора Чернігівського та
Київського. Мч. Трофима

3 Середа

Мч. Михаїла Чернігівського і Феодора

Михайло Ковалів (130 р. від д.н.)

Микола Струтинський (120 р. від д.н.)

4 Четвер

Свт. Димитрія, митр. Ростовського

Кирило Студинський (150 р. від д.н.)

5 П'ятниця

Всесвітній День Учителя

Священик Василь Пишний (75 р. від д.н.)

7 Неділя

Прп. Феодосія Манявського

765 років від дня коронації Данила
Галицького (1253)

8 Понеділок

Прп. Сергія Радонезького

9 Вівторок

Ап. і єв. Іоанна Богослова

11 Четвер

Собор прпп. отців Києво-Печерських,
що в Ближніх печерах

13 Субота

Свт. Михаїла, першого митр.
Київського і всієї Русі

Іван Максимчук (130 р. від д.н.)

14 Неділя

Покров

Прп. Романа Солодкоспівця,
прав. Петра (Калнишевського)

День Українського Козацтва

День створення УПА

День захисника Вітчизни

День Художника

16 Вівторок

Сщмч. Рустика

18 Четвер
Мц. Харитини
21 Неділя
Св. Пелагії. Прп. Таїсії
23 Вівторок
Свт. Амфілохія Волинського
24 Середа
Мц. Зінаїди
26 П'ятниця
Мц. Злати
27 Субота
Мч. Назарія
29 Понеділок
Любомир Луцик (100 р. від д.н.)
31 Середа
Ап. Луки

* * *

В сяйві цього жовтня
зрозумів я знов,
Що життя триває і трива любов.

І я знову хлопчик,
і дивлюсь з печі
На яскравий вогник тихої свічі.

І від світла свічки
аж на край села
З рідної хатини темрява втекла.

Синку, - просить мама, -
книжку почитай
Про той дивний Вирій,
що зветься Рай.

Щоб душа зраділа і відчула знов,
Що Життя триває і трива Любов.

Листопад

Що єсть мудрість... і як вона пов'язана з характером людини... Коли вона приходить... чи йде геть, чи засинає, приспана нашою необачністю, лінню... пристрастями... Так багато гасел... хитрощів, юродства, бажань... Такий густий ліс людської зневаги... ненависті... мстивості... І так мало серед тих здичавілих хащів людської природи чистих джерел любові... Навіть не в серці... в очах, що примружуються від потуг приховати істинні потяги душі... І той несплячий базар, де торгують совістю, честю, чеснотами... історією, пам'яттю, мовою... У покупців ціни різні... від запропонованого товару... Дух міняється на асигнації, монети... на папір і метал... Як багато зазивал... що нахваляють свої палати-гробу... і в тому суєтному копошінні мало-хто протягне кусок хліба нужденному... бо сумнівається в його нужді... Направду, голодного виштовхує, і часто б'є ціла армія жебраків профі, гарно організована, з вивіреною ієрархією... І займає корінні місця... і тягне до перехожих вимазані сажею руки, а в гарних місцях білі листи прохання... Мудрий відрізнить стражденого від обдертого актора-попрошайки... але подасть всім... Ти про той стовбур дерева в оці сусіда знаєш... питав мене дід, коли ми стругали з

липи дерев'яні ложки для варки варення... Я кивав... Вся біда людей у відношеннях... між собою... до свого діла... Один кладе в дощ асфальт, а нарікає на того, хто тягнув в його дім каналізацію... Нерадивий пекар нарікає на будівельника... Столяр на Чиновника... чиновник на начальство... начальство на безруких робітників... От тобі й коло... То ти не дивись на чужі діла, **роби свою роботу всюди, як для себе...** якщо навіть не будеш знати, кому вона згодиться... **Роби краще всіх...** Завше... Приклад - найкраща агітація... В погано виконаній роботі є обман, облуда... гріх... а, якщо сам гаєш час, чужі гроші, і осуджуєш таких, як сам... то вже зовсім біда... О, ложка готова... дід взяв з моїх рук досить зграбну роботу... тут і тут поправ... А для кого вона, знаєш... Звідки, діду... **І не треба думати для кого робиш...** Роби для пана і бідного однаково, бо в людях різниця... в придумці... Не в оплаті справа... в повазі до самого себе... Шкала небесна і шкала земна не співпадають... Все буде виміряне в тій порі, про котру ніхто з нас не відає... А приходить та година швидко, як ніч... Вся твоя воля, твій рай, який там... твориться тут... серед живих людей... **Як бджола збирає мед на зиму... так ти роби добро людям... на майбуття...**

Юрій Nagulko

1 Четвер

Прор. Іоїля

100 років від дня проголошення ЗУНР (1918)

Володимир Свідерський (130 р. від д.н.)

Іван Манжура (167 р. від д.н.)

2 П'ятниця

Вмч. Артемія

Антон Манастирський (140 р. від д.н.)

3 Димитрівська поминальна субота

Прп. Іларіона

Дмитро Фальківський (120 р. від д.н.),
розстріляний більшовиками 16 грудня 1934

4 Неділя

Мцц. Анни, Єлисавети, Феодори

6 Вівторок

Михайло Цегельський (170 р. від д.н.)

8 Четвер

Модест Гриневецький (260 р. від д.н.)

Остап Луцький (135 р. від д.н.)

9 П'ятниця

Прп. Нестора Літописця, Києво-
Печерського

День Української писемності та Мови

10 Субота

Мц. Параскеви-П'ятниці.

Мчч. Терентія і Неонілли

11 Неділя

Прмц. Анастасії

21 Середа

Собор Архістратиґа Михаїла

День Гідності та Свободи

22 Четвер

Володимир Геринович (135 р. від д.н.)

Михайло Дубовий (110 р. від д.н.)

24 Субота

Антон Павенцький (200 р. від д.н.)

Поминання всіх, в Україні голодом
заморених

85 рік пам'яті жертв Голодомору і
політичних репресій в Україні

* * *

Моляться соняшники.

Грім на хмарі Біблію читає...
тополя пошепки: страшний який
твій плач Ісаїє!

Моляться соняшники.

Голод. Мати немовля вбиває...
тополя закричала: он який
мій рай, Ісаїє!

Василь Барка

Ось тільки деякі вислови Леніна:

1. «Теперь с завоеванием Украины... наша сила крепнет. Теперь у нас есть возможность получить топливо из Донецкого бассейна, есть источники хлеба и продовольствия... На Украине имеются громадные запасы, излишки хлеба, их трудно взять сразу – там до сих пор партизанщина... Мы должны не менее трех тысяч рабочих железнодорожников, частью крестьян из северной голодной России, двинуть на Украину»

2. «Потерять Украину – потерять голову!»

3. «Поместить полтора миллиона армии на Украине, чтобы они помогали усилению продработы, будучи сугубо заинтересованы в ней, особо ясно сознавая и чувствуя несправедливость обжорства богатых крестьян на Украине»

4. «Надо расширить применение расстрелов на Украине. Без этого построить социализм невозможно»

5. «Без ВЧК и других подобных карательных репрессивных органов советская власть существовать не может»

6. «Допустимо и возможно, что погибнет и 90% населения, чтобы оставшимся в живых 10% удалось дожить до всемирной революции и до социализма».

25 Неділя

Іван Нечуй-Левицький (180 р. від д.н.)

26 Понеділок

Свт. Іоанна Золотоустого

27 Вівторок

Заговини на Різдвяний піст

Ап. Филипа

Ольга Кобилянська (155 р. від д.н.)

Володимир Янів (110 р. від д.н.)

28 Середа

Початок Різдвяного посту

Мчч. Гурія, Самона і Авів. Прп.

Паїсія Величковського

29 Четвер

Ап. і єв. Матфея

Григорій Квітка-Основ'яненко (240 р. від д.н.)

* * *

Одшуміло літо... Одспівало жито.
Тільки вітер креше іскри по стерні
І, як тінь докори, наступа копитом
Сухоребра осінь на поля сумні.

Там, де грали роси
 у вишневих ранках,
Не сміються дзвінко ніжні васильки,
Не шелеснуть листям
 над самотнім ґанком
В тишині вечірній ясени стрункі...

Не озветься поле у задумі сонній...
У задумі сонній синьоока даль.
І прядеться тихо в мене під віконням
Біле павутиння й золота печаль...

А з печаллю разом
 і думки про осінь...
(Це ж із нею роки
 так підручки йдуть!)
Розгублю в дорозі дні золотокосі,
Як розгубить вітер листя у саду.

І прийду розбитий...

І прийду порожній.

А куди — не знаю...

Чи ж не все одно?

Мрійником родився,

здохну подорожнім,

Як приблудна сука

під чужим вікном.

І не прийде батько...

І не стане мати,

Руки заломивши в ревному плачі, —

Тільки пес голодний,

тільки пес кудлатий

Лапами облапить труп мій уночі.

І, задравши морду на янтарні зорі,

Проскавчить голодним

і сумним виттям,

Скаржучись, оближе губи мої хворі

І до вітру сходить на моє шмаття...

Ах, ця осінь, о-сінь...

Ця чудова осінь!..

Білим павутинням заплітає дні...

А пожовкле листя

мчить кудись у просинь

І безсило пада на стежки сумні...

Ах, ця осінь, осінь!

Це завжди із нею

Смукток допрядає кужелясту тінь...

А у серці сохнуть снігові лілеї,

Молоді лілеї молодих хотінь.

Все таке байдуже...

Чи тому, що хворий?

Чи тому, що роки в золотім огні?

І на буйні очі вже лягла покора

Днів моїх роздертих,

розіп'ятих днів...

Ах, ця осінь, осінь у задумі сонній...

У задумі сонній синьоока даль...

І прядеться тихо в мене під віконням

Срібле павутиння й золота печаль...

Володимир Фальківський

Грудень

Як ляже сніг... казав мені дід... світ зміниться... Чому ж... дивувався я... Що такого буде в той день, чого немає сьогодні... Багато чого... Бачиш... навіть думати ти будеш інакше... Ніби твоє життя почнеться спочатку... з чистого аркуша... А те, що було у вчорашньому дні, якось раптово відскочить в ніч... Зітреться з пам'яті... Забувається... Не на завше, звичайно... і то добре... але на якийсь час... Головне... по тому, не вступати знову в ті мутні калюжі, в bagno, якого так багато по світу... і які ти вже не раз виміряв своєю долею... своїми стопами в минульщині... Це неможливо... казав я... Ага... важко... погоджувався дід... Бо кожен день... за закритими дверима, які ти, вибившись зі сну, вдосвіта відкриваєш... Ти чекаєш і плануєш одне... а там... в тому невідомому тобі часі... майже завше очікує тебе зовсім інше... Це, як гра... дуже серйозна гра... І ставки в ній найвищі... Неважливо, просинаєшся ти щасливим, чи настороженим, наляканим, а чи слабким... навчися не боятися нового дня... які б думи не краяли твоє серце... Не бійся... Ти не можеш розгледіти того, що за дверима завтрашнього ранку, і по завтрашньому... Хіба що святим життям отримаєш дар прозріння... Але тоді твоє щодення стане майже нестерпним... Бо ти так мало

можеш змінити... а серце болить за весь світ... Коли випадає першосніг, я виходжу вдосвіта на край поля... і відчуваю поряд прозору, невидиму тінь свого вчителя... Ще немає першотропу... бо навіть звірі, почудовані новим світом, припинили у своїх схованках... Світ переінакшився... Ти мало можеш змінити... звучить звідкілясь тихий голос... і ти можеш змінити все...

Падає сніг... Пошук правди завжди складний... Через нашу несталість в сповідуванні чеснот і любові... Бо всяка дорога до правди лежить через наше серце... І ті ворота, ту браму можна пройти лише очистивши авгієві конюшні власної душі... від скверни, пристрастей, бажань... що захаращували її від юності нашої... А хто обмине той болючий тунель зі своїх гріхів... а обхід ми всі шукаємо в той, чи інший час нашого буття... то все його правдолюбство зводиться до словоблудства, лукавства, підступності... і є найгіршим злом... Сніг падає густо... і світ стає, як дитяча душа, - білим і чистим...

Знову падає сніг... Світ вибілівся, присніжив зопрілу під осінніми дощами траву, ліг на змертвіле до пори віття, на дахи... і, попри все, враз замирилась душа, припинила... Посміхнулась чомусь тільки їй знаменному... І та посмішка,

як надія... Надія... Колись, в далекому дитинстві, я так чекав на Новий рік... на Різдво... Тобі видається, що в Новорічну ніч почнеться нове життя, і з тої ночі все буде іншим... питав мене дід... Я кивав... А... помовчавши казав він... **Без чуда життя прісне, як їжа без солі...** Тільки всяке чудо... народжується в нашій уяві, проектується нами... Бо нащо Богу давати нам те, чого ми не потребуємо... Але крім нашого сталого бажання для чуда потрібен і наш труд... і не як вийде, а з любов'ю... Колись ти зрозумієш, що **чудо можливе завтра, ось тепер, через годину...** Його не чекають, його створюють... **А СВЯТА...** то **купіль для душі...** бо вона втомлюється на життєвих путівцях... Як всякий подорожній... і їй треба стаканчик радості... і посидіти в колі товаришів... щоб стануло в ній всяке лихо, розвіявся всякий сум... Щоб зі сходом першої зірки помолилась вона Богу... і взяв Він її вериги на свої нездоланні плечі, а, як трапиться, то і її взяв на свої всюдисущі руки... Грудень - місяць темний, але й у півночі є світло... є чудо... Є сонце... сніг... день і ніч... І оце твоє чекання СВЯТА... **У всьому шукай добре... може статись, нежданно втрапиш на прекрасне...** А, як знайдеш, то й про мене не забудь... Щоб і мені погріти свої старі очі на твоїй радості...

Юрій Nagulko

1 Субота

Акт проголошення

Незалежності України (1991 р.)

Михайло Коса (155 р. від д.н.)

2 Неділя

Прп. Варлаама Києво-Печерського

Григорій Смольський (125 р. від д.н.)

3 Понеділок

Омелян Терлецький (145 р. від д.н.)

Михайло Струтинський (130 р. від д.н.)

4 Вівторок

Введення

5 Середа

Блгв. кн. Ярополка Володимир-
Волинського

Олександр Олесь (140 р. від д.н.),
репресований

* * *

Земля розступилась!

І з праведних трун

Виходять Хмельницький,

Мазепа, Богун!

І з Волі знімають кайдани міцні,

І з слізьми співають щасливі пісні.

6 Четвер
День Збройних Сил України

Микола Колесса (115 р. від д.н.)

7 П'ятниця

Вмц. Катерини

Левко Лепкий (130 р. від д.н.)

9 Неділя

Борис Грінченко (155 від д.н.)

13 Четвер

Ап. Андрія Первозваного

Андрій Качор (110 р. від д.н.)

Микола Хвильовий (125 р. від д.н.),
покінчив життя самогубством в 1933 р.

14 П'ятниця

Ярослав Падох (110 р. від д.н.)

16 Неділя

Св. Альбіни

17 Понеділок

Вмц. Варвари і Мц. Юліанії

Мечислав Гембарович (125 р. від д.н.)

18 Вівторок

Микола Капуста (135 р. від д.н.)

19 Середа

Свт. Миколи

23 Неділя

145 років НТШ

25 Вівторок

Різдво за новим стилем

Свт. Спиридона

Стефан Ковалів (170 р. від д.н.)

26 Середа

Мч. Євгенія

Іван Карпинець (120 р. від д.н.)

Роман Рахманний (100 р. від д.н.)

Євген Плужник (120 р. від д.н.),
репресований

29 Субота

Данило Лепкий (160 р. від д.н.)

30 Неділя святих праотців

* * *

Він жив один в своїй пустелі,
В краю думок і мрій своїх,
На мить одну злітав на скелі
І знов для неба кидав їх.

“Самотній він, — юрба казала, —
Як жаль його...” і далі йшла,
І в повній щирості бажала
Зробить посмітюху з орла.

Олександр Олесь

* * *

Знаю, сіренький я весь такий,
Мов осінній на полі вечір...
— Тягарем налягли віки
На стомлені плечі!

Серце здушили мені — мовчи!
О, майбутнє моє прекрасне!
Чуло серце тебе вночі,
Що ж, — нехай собі серце гасне!

Хтось розгорне Добу Нову́ —
І не біль, і не гнів, не жертва!
Воскресінням твоїм живу,
Земле мертва!

Євген Плужник

З Жовним Роком!
Хай Береже нас Господь!

Підготували:
священик Володимир Дерев'янка,
священик Павло Тепін,
Ігор Чечель, Григорій Бондаренко,
Володимир Філіпов

Обкладинка -
Беата Куркуль, Олег Шупляк
малюнки - Олег Шупляк, Юрій Нагулко,
Марина Соченко та з інтернета

Дарунок

Священик Василь Пишний
Храм Покрови, с.Рубанівське,
Васильківський р-н, Дніпровська обл.,
т. +380675238992,
т. +380502341503

naviky@ukr.net www.naviky.dp.ua
а/с 1847, м. Дніпро, 49027, Україна

Надруковано в типографії “Літограф”

Ѓуванікське

© 2019
00.00